

Ziua Domnului

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri _____, ce fel de _____ ar trebui să fiți voi, printr-o purtare _____ și _____...?” (2 Petru 3:11)

În trecut, oamenii care nu credeau în Dumnezeu erau considerați nedemni de încredere, ba chiar periculoși. De ce? Dintr-un considerent simplu: dacă nu credeau în Dumnezeu, nu credeau nici că vor fi trași la răspundere pentru faptele lor, la judecata viitoare. Fără această motivare, erau mai tentați să facă răul.

Astăzi, concepția aceasta este demodată, însă logica din spatele ei nu poate fi negată. Sigur că nu este neapărat necesar să-ți fie frică de o judecată viitoare ca să faci binele. Dar gândul că vei răspunde înaintea lui Dumnezeu te poate motiva să-ți schimbi comportamentul.

După cum am văzut, Petru nu ezită să-i avertizeze pe făcătorii de rele că vor fi chemați la judecată înaintea lui Dumnezeu, bazându-se pe învățătura clară a Bibliei. În acest context, el vorbește despre zilele din urmă, despre judecată, despre a doua venire a lui Isus și despre ziua când „trupurile cerești se vor topi de mare căldură” (2 Petru 3:10). Fiind conștient că noi toți suntem păcătoși și că păcătoșii vor veni la judecată, ne întrebă: „Ce fel de oameni ar trebui să fiți voi?” (vers. 11).

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Bun venit la studiu fiecărui membru al grupei Școlii de Sabat și mușafirilor!
2. Pregătiți-vă să împărtășiți în grupă un răspuns primit la rugăciune în cursul săptămânii.
3. Pregătiți-vă să povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație credeți că are evenimentul respectiv pentru dumneavoastră personal, pentru biserică și pentru lume?
4. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

_____

Cineva dintre rude _____

_____

Cineva dintre prieteni _____

_____

Cineva dintre vecini _____

_____

Cineva din biserică _____

_____

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	De ce dorea Petru să le aducă aminte credincioșilor de scrierile prorocilor și de porunca Domnului Isus?	De ce trebuie să luăm aminte și noi, astăzi, la scrierile prorocilor și la porunca Domnului?
2	Ce argumente spune Petru că vor aduce cei care nu cred că Hristos va reveni?	Cum pot fi combătute astăzi aceste argumente, mai mult decât pe timpul lui Petru?
3	Cum le-a răspuns Petru batjocoritorilor care spuneau că totul rămâne neschimbat?	De ce nu trebuie să ne bazăm pe percepția noastră asupra trecerii timpului?
4	Cum se poate răspunde concret la întrebarea retorică pusă de Petru?	Cum ne sunt influențate purtarea și gândirea de realitatea revenirii Domnului Hristos?
5	Cum se poate rezuma ultimul apel scris de Petru?	De ce putem considera că și nouă ni se adresează acest apel?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic puteți învăța din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? Discutați continuarea lui sau, dacă nu aveți unul, alcătuiți-l!
3. În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

Știrea misionară video poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Petru i-a avertizat pe cititorii lui că aveau să se confrunte cu învățături periculoase. I-a prevenit că aveau să se ridice unii care, făgăduindu-le oamenilor libertatea, urmau să-i ducă înapoi, la robia păcatului, la opusul libertății făgăduite de Hristos.

Din nefericire, aceasta nu avea să fie singura învățătură greșită care urma să le creeze probleme. Avea să vină încă una la fel de periculoasă. Însă, înainte să spună despre ce învățătură este vorba, Petru decide să le aducă aminte ceva.

1. Ce anume spune Petru că vrea să-i ajute pe cititorii săi să-și aducă aminte? 2 Petru 3:1,2; Ioan 21:15-17.

Aici, Petru spune că vrea să le reamintească de cuvintele inspirate rostite mai dinainte de „sfinții proroci”. Prin aceasta, el îi trimite din nou la Biblie, la Vechiul Testament. El dorea să le aducă aminte că aveau „cuvântul prorociei făcut și mai tare” (2 Petru 1:19). Dorea să sublinieze că temelia convingerilor lor era Cuvântul lui Dumnezeu. Noul Testament nu sugerează nicăieri că Vechiul Testament și-ar fi pierdut validitatea sau importanța. Dimpotrivă, validitatea Noului Testament și a afirmațiilor lui Petru despre Domnul Isus se întemeiază tocmai pe mărturia Vechiul Testament.

Dar Petru vrea să le aducă aminte de încă un lucru: de porunca „Domnului și Mântuitorului” dată prin apostoli. El își leagă astfel calitatea de apostol, de lucrarea profeților sfinți din Vechiul Testament. Convingerea lui era că primise chemarea de la Domnul și că împlinea porunca Sa. De aceea vorbea cu atâta convingere și certitudine. Știa care era sursa mesajului său.

De ce trebuie să ne întemeiem convingerile pe Cuvântul lui Dumnezeu și nu pe normele sociale sau pe propria judecată? (De exemplu, am mai păzi ziua a șaptea dacă ne-am baza pe normele societății în care trăim sau pe judecata noastră?)

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să cunoască faptul că judecata viitoare este un eveniment tot atât de sigur ca alte acțiuni ale lui Dumnezeu din trecut.

La nivelul sentimentelor: Să fie recunoscători lui Dumnezeu că are răbdare și că dorește ca niciunul să nu piară și, totodată, să aibă încredere că El face totul pentru a salva pe cât mai mulți posibil.

La nivel practic: Să-i determine să ducă o viață sfântă și evlavioasă, fără vină și în pace înaintea lui Dumnezeu, așteptând și grăbind revenirea lui Hristos.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Certitudinea judecății

- A. Pe baza cărui argument neagă batjocoritorii iminența revenirii lui Hristos?
- B. Spre ce dovadă a certitudinii judecății ne îndreaptă Petru atenția?

II. Sentimente: Încredere în fața judecății

- A. Cum înțelegem afirmația lui Petru: „Pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani...”? De ce suntem nerăbdători, când Dumnezeu este atât de răbdător? Ce lucruri pierdem din vedere când dorim ca Domnul să vină mai repede?
- B. Ce motiv avem, potrivit lui Petru, să privim judecata cu încredere?

III. Practic: Pregătirea pentru judecată

- A. La ce atitudine și acțiuni ne îndeamnă Petru în perspectiva distrugerii apropiate a lumii?
- B. De ce ne încurajează Petru să grăbim revenirea lui Hristos dacă știm că Dumnezeu așteaptă cu răbdare ca toți să vină la pocăință?

Rezumat: Petru pune în contrast atitudinile celor care așteaptă împlinirea făgăduințelor cu atitudinile batjocoritorilor care „înadins se fac că nu știu...” El apelează la cititorii săi să fie vigilenți și să crească în har și în cunoașterea Domnului.

După ce le amintește cititorilor săi de „lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri” (2 Petru 3:2), Petru le dezvăluie cealaltă învățătură eronată cu care aveau să se confrunte.

2. Ce argumente spune Petru că vor aduce cei care nu cred că Hristos va reveni? 2 Petru 3:3,4

Cei care privesc cu scepticism revenirea Domnului Isus au ceva important în comun cu promotorii libertății false amintiți anterior. Și unii, și ceilalți se conduc în viață după poftele lor: umblă „în pofta lor necurată” (2 Petru 2:10) sau trăiesc „după poftele lor” (2 Petru 3:3). (Nu întâmplător pasiunile păcătoase conduc la învățături eronate.)

Batjocoritorii, ne previne el, vor pune cu sarcasm întrebarea: „Unde este făgăduința venirii Lui?” (2 Petru 3:4). Intenția lor este să pună la îndoială convingerea creștinilor că Isus va reveni curând. Ei fac referire la realitatea de netăgăduit că mulți creștini au murit și că lucrurile merg înainte cum au mers dintotdeauna.

La prima vedere, întrebarea lor este întemeiată. Însuși lui Enoh, scria Ellen G. White, „i se păruse că cei neprihăniți și cei nelegiuți vor merge împreună în țărână și că acesta avea să fie sfârșitul lor” (*Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 77/85) și a fost tulburat din această cauză. Dacă până și el, care a trăit înainte de potop, și-a pus această problemă, cu cât mai mult ne-o vom pune noi, cei care trăim la mai multe mii de ani după el, „în zilele din urmă”!

Ce avem de spus despre aceasta noi, *advențiștii* de ziua a șaptea? Însuși numele nostru promovează ideea că Hristos va veni a doua oară. Da, El nu a venit încă. Și da, ne întâlnim și noi cu batjocoritori, după precizarea lui Petru.

Cum te împaci personal cu faptul că Domnul Hristos nu a revenit încă? Pregătește-te să împărtășești răspunsul la studiul pe grupe, în Sabat.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 2 Petru 3:1,10-14.

Petru a scris ambele epistole cu scopul de a le trezi cititorilor săi „min-tea sănătoasă”, adică interesul pentru judecata care va avea loc curând, în „ziua lui Dumnezeu”. Atunci, atmosfera pământului va fi distrusă prin foc și elementele (în versiunea Cornilescu: „trupurile cerești”, în NTR: „cor-purile cerești”, iar în versiunile din limba engleză: „elements”, așa cum este și în original, în greacă) se vor topi de căldura focului. Batjocoritorii neagă acest eveniment. Ei declară că, din moment ce Dumnezeu nu a inter-venit în trecut, nu ne putem aștepta să intervină nici în viitor. Cei care cred Scriptura știu însă că Dumnezeu a intervenit la crearea lumii și la potop și că va interveni iar, de data aceasta, cu foc. Știind acest lucru, sun-tem motivați să ducem o viață sfântă și evlavioasă, pregătindu-ne pentru această judecată dreaptă.

Romani 1:18-21 arată că oamenii, având atâtea dovezi în natură, nu au nicio scuză pentru nerecunoașterea puterii și divinității lui Dumnezeu. Cu toate dovezile, în zilele din urmă vor exista totuși, potrivit lui Petru, bat-jocoritori care vor nega intervenția lui Dumnezeu în istorie, atât în trecut, cât și în viitor.

Batjocoritorii din zilele din urmă susțin teoria uniformității. Adepții acestei concepții avansează ideea că istoria ar fi un ciclu neîntrerupt de cauze și de efecte naturale care explică totul fără vreo intervenție supra-naturală. Afirmând că istoria este un sistem închis, ei susțin că există o omogenitate fundamentală între toate evenimentele, astfel încât se poa-te realiza o analogie între oricare două sau mai multe puncte, și că prezen-tul ne oferă indicii pentru explicarea trecutului și viitorului. „Toate rămân așa cum au fost de la începutul creației!” exclamă ei (2 Petru 3:4, NTR).

Eliminând *a priori* supranaturalul, scepticii reușesc să controleze varia-bilele și, pornind de la premisa uniformității ratei de schimbare, extrapo-lează datele din prezent în trecut pentru a postula existența unor lungi pe-riode de timp în care microevoluția a condus în final la macroevoluție. Ei neagă în felul acesta creația relativ recentă, în șase zile literale, susținută

3. Ce argument aduce Petru ca să le răspundă batjocoritorilor? Ce fapt ne poate ajuta să înțelegem de ce Hristos nu a revenit încă? 2 Petru 3:8-10

Petru răspunde aici la afirmația batjocoritorilor că lumea în care trăim a rămas neschimbată de când a fost creată. El le reamintește cititorilor săi că lucrul acesta nu este adevărat și revine la Cuvântul lui Dumnezeu ca sursă și autoritate. După un timp în care nelegiuirea a atins cote maxime, Dumnezeu a distrus lumea prin potop, potop care a schimbat mult lumea noastră și aceste schimbări pot fi văzute și astăzi. Apoi, Petru afirmă că următoarea distrugere a lumii nu va mai fi prin apă, ci prin foc (vers. 10).

De asemenea, el scrie că, pentru Domnul, „o zi este ca o mie de ani și o mie de ani sunt ca o zi” (2 Petru 3:8). Probabil că, aici, Petru meditează asupra cuvintelor din Psalmii 90:4: „Căci, înaintea Ta, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o străjă din noapte.” Altfel spus, concepția noastră despre timp diferă de concepția lui Dumnezeu și, de aceea, trebuie să fim prudenți când facem afirmații despre timp.

Din perspectivă umană, revenirea lui Isus pare că întârzie. Însă noi percepem timpul dintr-un punct de vedere limitat. Din perspectiva lui Dumnezeu, nu există nicio întârziere. Petru spune că, în îndelunga Lui răbdare, Domnul le acordă oamenilor timp suplimentar fiindcă dorește ca niciunul să nu piară (2 Petru 3:9). El le oferă acest timp pentru ca mulți să vină la pocăință.

Cu toate acestea, avertizează Petru, noi n-ar trebui să abuzăm de îndelunga răbdare a lui Dumnezeu și să tot amânăm luarea deciziei de a-L urma pe Isus. Ziua Domnului va veni pe neașteptate, așa cum vine un hoț noaptea. Hoțul urmărește să vină în acel moment în care se va putea strecura în casă neobservat. Însă ziua Domnului, deși va veni ca un hoț, va fi observată, fiindcă, așa cum scrie Petru, „cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură” (2 Petru 3:10). Prin urmare, el transmite aceeași idee ca și Pavel: „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6:2).

de Scriptură, precum și potopul din timpul lui Noe, eveniment în urma căruia pământul a căpătat aproximativ aspectul pe care îl are astăzi.

Negând activitatea lui Dumnezeu din trecut, inclusiv crearea lumii și condamnarea ei, scepticii neagă cu convingere activitatea Sa din viitor, inclusiv judecata finală și crearea unui cer nou și a unui pământ nou. Petru spune că, făcând aceste afirmații, ei „se fac înadins” că nu cunosc realitatea istorică.

Activitate și discuție introductivă: Citiți în grupă 2 Petru 3:1-4 și Iuda 1:17-19. Discutați despre scepticismul față de declarațiile Bibliei cu privire la activitatea lui Dumnezeu pe parcursul istoriei. La ce se referă Petru când amintește despre „lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci” (2 Petru 3:2)? Există afirmații ale Bibliei față de care avem tendința de a ne îndoi?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Judecata este amânată, dar nu tergiversată

(Revedeți împreună, în grupă, 2 Petru 3:8-13.)

În pofida aparentei întârzieri a zilei judecării, întârziere care îi determină pe mulți să ia în derâdere acest eveniment, Petru îi asigură pe cititorii săi că pretinsa încetineală a lui Dumnezeu de a-și împlini făgăduința că va face judecată nu diminuează cu nimic certitudinea judecării. Dumnezeu nu percepe timpul așa cum îl percep oamenii, din perspectiva vieții lor scurte, ci El îl privește din perspectiva eternității (vezi Psalmii 90:4). Domnul are o îndelungă răbdare și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

Ziua Domnului va veni *în mod sigur*. Va veni „ca un hoț noaptea” și îi va lua pe mulți prin surprindere, fiindcă n-au ascultat de porunca lui Isus de a fi treji și de a veghea. Evenimentul va avea caracter cataclismic. Atmosfera pământului și elementele vor fi complet distruse focul mistuitor pe care Ioan îl numește „lacul de foc” (Apocalipsa 20:14).

Apelul lui Petru este energic: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu...?” Observă că, aici,

Un tânăr încerca să-i vorbească mamei lui despre Dumnezeu. I-a spus despre moartea lui Isus și făgăduința Sa că va reveni. I s-a părut că-și îndeplinesc misiunea cu bine și era destul de mulțumit. Totuși, la finalul „predicutei”, mama l-a privit direct în ochi și l-a întrebat: „Și ce mă privește pe mine?”

4. Cum răspunde Petru la întrebarea: „Ce mă privește pe mine?” 2 Petru 3:11-13, vezi și Matei 24:43-51.

Însuși numele de „advențiști de ziua a șaptea” arată spre convingerea noastră că Domnul Hristos va reveni așa cum a promis. Învățătura aceasta este fundamentală; dacă n-ar fi adevărată, credința și așteptarea noastră n-ar avea niciun sens.

Oare riscăm și noi să devenim ca robul rău din parabolă? Sigur că nu facem unele dintre fapte lui rele, dar nu aceasta este ideea. Să nu uităm că este o parabolă! Avertizarea este să nu coborâm standardele, mai cu seamă în comportarea noastră cu ceilalți, și să nu căutăm să ne asemănăm cu lumea și să pierdem din fervoarea convingerii că Domnul nostru va reveni.

Sigur că există între noi persoane care vin cu grafice și cu calcule ale perioadelor profetice și care pretind că ar fi descoperit data revenirii lui Hristos. Însă pericolul principal cu care ne confruntăm, ca advențiști de ziua a șaptea, nu este stabilirea datei revenirii, ci diminuarea importanței promisiunii revenirii, în gândirea noastră, cu trecerea timpului.

Da, zilele trec și suntem mai aproape de a doua venire a Domnului. Dar, pe de altă parte, trecând zilele, suntem tentați să credem că revenirea Sa va fi cândva, departe, și că nu ne privește pe noi. Scriptura ne avertizează împotriva mulțumirii de sine. Petru spune că, întrucât Isus revine și noi vom fi chemați la judecată, ar trebui să avem o purtare sfântă și evlavioasă (2 Petru 3:11). Realitatea revenirii lui Hristos ar trebui să ne schimbe viața și comportamentul.

În ce măsură îți sunt influențate faptele și gândirea de realitatea revenirii Domnului? Ce îți spune acest răspuns despre viața și credința ta?

Petru comprimă într-o singură descriere toate evenimentele din timpul sfârșitului legate de judecată. El nu-și propune să separe a doua venire de judecata finală, ci le combină într-un singur eveniment escatologic, numit „ziua Domnului”. Nu ar trebui să alcătuim o cronologie a evenimentelor din timpul sfârșitului pe baza acestui pasaj, fiindcă nu aceasta este intenția lui Petru aici. El vorbește doar despre pregătirea pentru judecată.

De discutat: Ce pericol este într-o teorie a întârzierii și, la cealaltă extremă, concepția că totul funcționează după ceasul cosmic al lui Dumnezeu și totul este hotărât deja pe baza preștiinței Sale?

II. Cum să ne pregătim pentru judecată

(Revedeți împreună, în grupă, 2 Petru 3:14-18.)

Petru își încheie epistola cu un apel la pregătire pentru judecata apropiată. Cititorii săi trebuie să se străduiască să fie găsiți înaintea lui Dumnezeu „fără prihană, fără vină și în pace”. Ca să nu se descurajeze din cauza trecerii timpului, ei nu trebuie să uite că îndelunga răbdare a Domnului înseamnă mântuire pentru cât mai mulți posibil. Totodată, trebuie să aibă grijă să nu se lase duși de rătăcirea oamenilor nelegiuți și să renunțe la credință. Ei au nevoie să crească în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului lor, Isus Hristos.

Fiecare dintre îndemnurile acestea constituie o recapitulare a ideilor prezentate anterior de Petru în epistola sa. Un lucru nou care apare aici este referirea la epistolele scrise de „preaiubitul nostru frate Pavel” care „v-a scris... după înțelepciunea dată lui ... despre lucrurile acestea”. Problema este că în epistolele lui „sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor”. În esență, Petru echivalează epistolele lui Pavel cu restul Scripturii, recunoscând autoritatea lor în ce privește instruirea bisericii.

De discutat: Petru și Pavel au fost contemporani, se cunoșteau și se respectau reciproc. Mulți cercetători au făcut eforturi pentru a demonstra că au avut o teologie diferită și că au fost în competiție unul cu celălalt, însă Petru îi arată lui Pavel un mare respect, așezându-i scrierile pe aceeași treaptă cu Scriptura. Ce argumente din textul celor două epistole ale lui Petru dovedesc că cei doi apostoli au avut o perspectivă teologică comună?

Petru își încheie epistola cu o temă la care a făcut referire încă de la început: cum să ducem o viață sfântă și să nu ne lăsăm duși de „rătăcirea acestor nelegiuiți” (2 Petru 3:17).

5. Cui le este adresat apelul următor și ce avertizări include el? 2 Petru 3:14-18

Ce interesant că, în finalul epistolei sale, Petru se referă la „preaiubitul nostru frate Pavel”! Și Pavel scrisese despre nevoia de a duce o viață pașnică în așteptarea revenirii lui Isus și de a profita de timpul acordat pentru a crește în sfințenie (vezi Romani 2:4; 12:18; Filipeni 2:12).

Înțelegem totodată că, din moment ce Petru face această referire, scrierile lui Pavel erau prețuite foarte mult în acea perioadă din istoria creștină. Nu se poate stabili dacă el a făcut referire la toate scrierile lui Pavel incluse acum în Noul Testament sau doar la o parte din ele.

Spre final, Petru amintește că unii răstălmăcesc epistolele lui Pavel ca și pe celelalte Scripturi. Cuvântul grecesc pentru „Scripturi”, *grapha*, are sensul propriu de „scrieri”, dar, în acest context, are sensul clar de „scrieri sacre”, precum cărțile lui Moise și ale profeților. În felul acesta, el le așază pe aceeași treaptă.

Iar dacă ne gândim la afirmațiile precedente legate de învățătorii mincinoși care promiteau libertate, să nu uităm că Pavel a susținut ferm că neprihănirea este numai prin credință (Romani 3:21,22), însă nu le-a dat credincioșilor permisiunea de a păcătui (vezi Romani 6:1-14). El însuși a combătut această interpretare eronată a afirmațiilor sale despre neprihănirea prin credință. Iar Petru ne avertizează că aceia care răstălmăcesc aceste scrieri lui o fac „spre pierzarea lor” (2 Petru 3:16).

Ce decizii este necesar să iei acum pentru a trăi așa cum ar trebui să trăiască un creștin?

Întrebări

1. Ce relevanță au istoria creării lumii și a potopului pentru problema ridicată de batjocoritori: „Unde este făgăduința venirii Lui?”

2. Petru le reamintește cititorilor săi despre distrugerea acestei lumi prin foc, pentru a-i stimula să ducă o viață sfântă și evlavioasă. De ce crezi că recurge la acest tip de motivare?

3. APLICAȚIA

În Evrei 11:6, ni se spune că „fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui Dumnezeu! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cel ce-L caută.” Dacă nu credem că vom fi trași la răspundere de Dumnezeu și că nu va exista o condamnare a păcatului și o răsplătire a celor neprihăniți, atunci nu are niciun sens să mai credem în Dumnezeu, fiindcă nu trebuie să dăm socoteală în fața nimănui și nu putem spera la ceva în viitor.

Întrebări pentru meditație

1. Batjocoritorii amintiți de Petru văd istoria ca pe un sistem închis de cauze și efecte, cu posibilitatea câtorva schimbări evolutive foarte lente, dar nu și cu cea a unor evenimente cataclismice. De ce este de dorit să evităm acest tip de gândire?

2. Unii așteaptă judecata apropiată cu bucurie și nerăbdare, pe când alții se tem că vor arde în iazul de foc. Ce atitudine am eu față de judecata apropiată și de ce?

4. ACTIVITATE

Invită-i pe membrii grupei să citească împreună Maleahi 4:1-3. Discutați despre cele două categorii de oameni și despre cele două opțiuni prezentate în pasaj. Din care categorie am ales să facem parte? Ce trebuie să facem ca să fim găsiți în cea de-a doua categorie?

Rugați-vă împreună ca fiecare dintre membrii grupei să vorbească în cursul săptămânii viitoare cel puțin cu o persoană despre judecată, așa cum o explică Biblia.

Din perspectiva noastră, revenirea Domnului pare a întârzia mult. Isus a știut că vom avea această impresie și, în câteva parabole, ne-a arătat ce se poate întâmpla dacă nu suntem atenți și vigilenți. Să luăm, de exemplu, pilda celor doi robi, din Matei 24:45-51 (menționată la secțiunea de miercuri). Ambii robi credeau că stăpânul lor avea să vină, însă fiecare a tras o altă concluzie cu privire la întoarcerea sa. Ca urmare, unul s-a hotărât să fie pregătit tot timpul. Celălalt s-a gândit că stăpânul zăbovea și a profitat de timpul acesta pentru a se purta rău. „Pentru că nu știm timpul exact al venirii Lui, ni se dă sfatul să veghem. «Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea Lui» (Luca 12:37). Aceia care așteaptă venirea Domnului nu lenevesc. Așteptarea venirii lui Hristos are ca scop să-i facă pe oameni să se teamă de Domnul și de judecățile Lui asupra neascultării. Ea trebuie să le deschidă ochii față de păcatul cel mare al lepădării darurilor milei Sale. Aceia care veghează în vederea venirii Domnului își curățesc sufletele prin ascultare de adevăr.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 545 (634)

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Isaia 13–19

1. Ce se va întâmpla cu stelele cerului și cu Orionul în ziua Domnului?
2. Pentru cine scria profetul: „Îmi plânge sufletul ca o harpă (arfă)”?
3. Spre cine se va uita omul „în ziua aceea” și către cine se vor întoarce ochii lui?
4. Despre ai cui sfetnici înțelepți spunea profetul că „s-au prostit”?

Profeti și regi, capitolul 24

5. Ce lucru „a deschis porțile nelegiurii spre Israel”?

